

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Candelabrum Apocalypticum Septe[m] Luminaribus coruscans; Oder Apocalyptischer Leichter Mit siben Liechtern vnd Facklen flammendt

Das ist: Sibenfache Predigen durch siben Jahrgäng, auff alle Sonn- und
Feyrtäg ieglichen gantzen Jahrs außgetheilt

Ersten Leichters, oder Ersten Jahrs Festival- oder Feyertäglicher Theil

Brinzing, Johannes Capistranus

Kempten, 1681

Vorwort

[urn:nbn:de:bsz:31-107492](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107492)

REVERENDISSIMO

ET

CELSISSIMO,

S. R. I. PRINCIPI

DOMINO, DOMINO

RUPERTO

ABBATI

CAMPIDONENSI,

AUGUSTISSIMÆ IMPERATRICIS

ARCHIMARSCHALLO,

Dño ac Principi suo Clementissimo

Imui, REVERENDISSIME, ac
CELSISSIME PRINCEPS, tam
celebre *NOMEN* præfigere Opellæ huic
meæ: Verebar etenim extollere Magni-
tudinem Tuam, cum nôrim probè, ha-
bere privilegium hoc grandes animas, quòd ament non
laudari. Patere nihilominus liberam vocem: non Tibi
placere studui; sed plebis salutem consulere, quæ à Te ma-
gis amatur: neque poteram stylo meliori suadere faci-
enda, quàm exhibendo, quæ facis Ipse.

Magnum

Magnum Nomen, si in fronte cujusdam libri peroret, maximum inde robur & decus accedit. Fucos equidem non venderem, nec ventosis buccis vanum agerem adulatorum, si Te antiquissimam primam Nobilitatis mirarer in stirpe. Si Potamicæ Tuæ Prænobilis Familiæ panegyrim, ante annos ferme millenos jam ab alijs decantatam recinerem. Si connubia Potamicorum cum Illustrissimis Baronissis, Comitissis, imò Ducissis inita, in laudis materiam depromerem. Si Casparos, Joannes & Jacobos Ludis Equestribus Præsides generosissimos: Heroës armis Togâq; præstantes: si denique Nobilissimi Tui stemmatis magnos Proceres, Ducum, Regum, ac ipsorum Imperatorum Aulicos expertissimos, Consiliarios consultissimos, Burggravios Illustrissimos deprædicarem. Sed taceo aliena (si tamen aliena dici queunt, quæ Eiusdem Præclarissimi sanguinis sunt encomia) De Tuo habes, Princeps Celsissime, quo omnibus videare Magnus. Corporis species compositissima etiam procul ostentat Principem: tanta enim oris dignitas elucet in vultu, ut vereri improbi possint, probi non possint non amare.

Incredibilis ingenij Tui felicitas, omnium avida, omnium patiens Facultatum, fecit, ut penè adhuc inter Tuos adolescentior occupaveris gloriæ maturitatem, & sine ullo artificio adeptus sis, quæ diu solent sperari ab alijs, & quæri. Infulam Principalem, & Pedum Ducale, quibus ut inter *sidera Sidus* lucet in Hemisphærio Benedictino, & fulges in Imperio Romano; non nisi virtus omnimoda, scientia incomparabilis, justitia indeclinabilis, & probitas Tibi concessere lucidissima. Parcè delibavi,
quæ

quæ nemo non videt, nemo non probat, præter Te
Ipsum. Dicerem multò plura, nisi modestia Tua di-
gito interdictionis labia compesceret mea; & ne in laudù
Tuarum Oceanum dictionis meæ solverem Phaselum,
prohiberet Humilitas. Unum nihilominus reticere ne-
queo, quod eò præstantius censendum, quò exempla-
riùs à Te adimpletur. Laudatur Theodosius ille Magnus
Orientis Imperator apud Baronium, *ad Annum Christi*
390. Nicolaum Caussinum *in aula sacra p. 2. c. 18.* aliòs-
que Scriptores Classicos, maximè verò Eusebium *in Vi-*
ta, de varijs, hisque raris Christiani Principis virtutibus;
omnium tamen primiceriam ac Epilogicam censet Euse-
bius fuisse illam: (do verba) *Quòd verbi Dei avidus fue-*
rit auditor, Praconumque zelosorum fautor Maximus.

Hoc de Te, Princeps Celsissime, non tam eloquitur
meus calamus, quàm probat experientia singulis notif-
sima. Dicatur ergo de Te, quod olim Samuelis ævo
Scriptura annotavit: *Et sermo Domini erat pretiosus in die-*
bus illis. 1. Reg. c. 3. v. 1. Tantà etenim attentione sacris
adstas Concionibus, tali aviditate cuncta excipis, tamque
ædificatorià auscultatione alijs præluces, ut non plebem
solummodò, ac subditos, sed & Principalem Tuam Au-
lam, Aulicòsque omnes exemplo moveas, trahas con-
suetudine. Expertus loquor: à Te enim (licèt longè
immeritus) Ducalis Tuæ Basilicæ Ecclesiastes extraordi-
narius denominatus, toties Celsissimum Principem cum
ingenti gaudio Auditorem vidi, quoties ad populum
pro concione dixi. Foves insuper me pauperculum
vel ex hoc capite quotidianà Principali Munificentià,
meòs-

meosque tueris Confratres ut Princeps, amplecteris ut Pater, defendis ut Tutor. Sed quid retribuam Celsitudini Tuæ pro omnibus, quæ mihi meisque retribuisti usque adhuc tam liberaliter? Pagellas hæc meas, de sanctis Cœlicolis compilatas accipiam, & Nomen Magnitudinis Tuæ desuper invocabo; ut Tua sub protectione evolent tutius, publicentur securius; Secutus illam Aquilam, quæ gravida ovis, super æthera volitans, ea in sinu Magni deposuit Jovis, ut à Scarabæis servarentur intacta. Tibi utcunque pro meo posse (ut confido) placiturus, cum feram cupita: mihi provisorus, cum quæram Patrocinia. Sine ergo, Princeps Celsissime, Candelabri Apocalyptici Sanctorale primum hoc, tanquam primogenium ovum lucubrationis meæ de Sanctis, timorosa obductum pelliculâ in sinu tuo submississimè reponi, ut vel sic à Zoilis & Sciolis defensum, lucem publicam videat tutò, luménque dispenset simplicioribus salubriter. Quod dum rogo humillimè, & efflagito submississimè, Reverendiss. Celsitudinem Tuam Cunctipotentis quàm devotissimè commendo protectioni, me verò, Fratresque meos, favoribus Tuis clementissimis. Lenzfridæ ad S. Bernardinum die 22. Februarij, quæ erat D. Petri Cathedræ sacra. 1681.

Rev.^m Celsitudinis Tuæ

Servus æternùm Devotissimus

Fr. Joannes Capistranus Brinzing
Franciscanus indignus.

TACITAS